

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **Ing. J. T.**, bytom v B., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. novembra 2006, č. k. 6Sd/312/2005– 23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. novembra 2006, č. k. 6Sd/312/2005– 23, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 13. novembra 2006, č.k. 6Sd/312/2005 – 23, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 4. novembra 2004 číslo X., ktorým podľa § 293a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení^{1/“}) zvýšila starobný dôchodok navrhovateľa na sumu 8 026 Sk mesačne s účinnosťou od 1. decembra 2004 a rozhodnutie odporkyne z 2. júna 2005 číslo X., ktorým podľa § 293e zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení^{2/“}) zvýšila starobný dôchodok navrhovateľa o 8, 85% na sumu 8 737 Sk mesačne s účinnosťou od 2. júna 2006 a potvrdil tiež rozhodnutie odporkyne z 2. júna 2006 číslo X., ktorým zvýšila starobný dôchodok navrhovateľa na 9 257

Sk mesačne s účinnosťou od 1. júla 2006.

Podľa názoru krajského súdu odporkyňa nepochybila, keď postupovala pri výpočte zvýšení starobného dôchodku navrhovateľa v súlade s právnymi predpismi o zvyšovaní dôchodkov.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že krajský súd neposúdil jeho dôchodkové nároky správne, lebo právne predpisy o zvyšovaní už priznaných dôchodkov znevýhodňujú tých dôchodcov, ktorých dôchodky sú valorizované, v porovnaní s dôchodcami, ktorým nárok vznikol v roku valorizácie dôchodkov. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o súlade právnych predpisov o valorizácii dôchodkov s Ústavou Slovenskej republiky.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 246c a 372o ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podmienky zvyšovania dôchodkových dávok upravujú zákony o zvyšovaní dôchodkov v príslušných rokoch (ďalej len „zákony o zvyšovaní dôchodkov“).

^{1/} Zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2003 Z.z.

^{2/} Zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 244/2005 Z.z.

Zo spisov vyplýva, že odporkyňa rozhodnutím z 21. januára 2003 č. X. priznala navrhovateľovi starobný dôchodok vo výške 7 040 Sk mesačne s účinnosťou od 1. októbra 2002. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. januára 2004 č.k. 5 Sd 71/03-24 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 2008, sp. zn. 1 So68/04, uvedené rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Rozhodnutie odporkyne nadobudlo právoplatnosť, preto bolo základom zvyšovania dôchodku navrhovateľa v súlade s právnymi predpismi, ktoré

valorizáciu a zvyšovanie dôchodkov následne upravovali. Spôsob výpočtu jednotlivých zvýšení dôchodku v dôsledku valorizácie navrhovateľ nespochybnil, preto sa odvolací súd uvedeným výpočtom nezaoberal.

Nepovažoval za dôvodný návrh navrhovateľa na prerušenie konania a predloženie veci na vyslovenie nesúladu právnych predpisov o valorizácii dôchodku s Ústavou Slovenskej republiky, lebo nezistil, že by právne predpisy o valorizácii mali diskriminačný charakter.

Právne predpisy o valorizácii dôchodkov zabezpečujú, aby nedochádzalo k znehodnocovaniu dôchodkov vzhľadom na príjmy ostatného obyvateľstva. Z uvedeného dôvodu § 82 zákona o sociálnom poistení ustanovuje, že dôchodkové dávky vyplácané k 1. januáru príslušného kalendárneho roka a dôchodkové dávky priznané od 1. januára do 31. decembra príslušného kalendárneho roka sa zvyšujú v závislosti od priemerného medziročného rastu spotrebiteľských cien a od medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky vykázaných štatistickým úradom za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku. Príslušný kalendárny rok je rok, v ktorom sa zvýšenie dôchodkových dávok vykonáva, ak tento zákon neustanovuje inak.

Dôchodkové dávky sa zvyšujú od 1. januára príslušného kalendárneho roka o percento určené ako súčet jednej polovice percenta medziročného rastu spotrebiteľských cien a jednej polovice percenta medziročného rastu priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky zistených podľa vyššie uvedeného postupu. Percento zvýšenia dôchodkovej dávky sa ustanoví opatrením, ktoré vydá ministerstvo podľa údajov štatistického úradu a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v Zbierke zákonov najneskôr do 31. októbra kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku. Dôchodkové dávky, ktoré sú priznané od 1. januára do 31. decembra príslušného kalendárneho roka, sa zvyšujú odo dňa ich priznania.

Na zvýšenie dôchodkovej dávky je rozhodujúca mesačná suma dôchodkovej

dávky vyplácaná ku dňu, od ktorého sa zvyšuje.

Z uvedeného znenia vyplýva, že cieľom valorizácie nie je nové prepočítanie výšky už priznaného dôchodku tak, ako keby dávka plynutím času vznikla znova, ale má zabezpečiť primerané zvýšenie každého už priznaného dôchodku s prihliadnutím na všeobecne zistenú mieru inflácie. Tieto ciele nie sú rovnaké, nevychádzajú z rovnakých skutkových okolností a preto z nich nemožno vyvodiť diskrimináciu dôchodcov, ktorých dôchodky štát valorizuje. Valorizáciu a nový výpočet dôchodku v neskoršom období stotožňovať nemožno, aj keď dôchodcom, ktorých nárok na dôchodok vznikol skôr, nemusí výška dôchodku zodpovedať výpočtu, ktorý by sa bol vykonal v neskoršom období, čo aj za splnenia rovnakých podmienok.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd preto zistil, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami navrhovateľa, preskúmal správnosť výpočtu zvýšenia starobného dôchodku, svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil a obsah odôvodnenia rozsudku má podklad v skutkových zisteniach.

Skutočnosti, ktorými navrhovateľ v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli v odvolacom konaní zistené. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré navrhovateľ namietal v prvostupňovom konaní a s ich obsahom sa krajský súd riadne vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ v konaní nebol úspešný, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová